

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **A.R.**

skazanego z art. 178a § 4 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 stycznia 2026 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

z dnia 12 lutego 2025 r., sygn. akt V Ka 538/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Koszalinie

z dnia 8 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 917/23,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 9 maja 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego A.R., który wyrok sądu odwoławczego zaskarżył w całości na korzyść strony, którą reprezentuje, podnosząc zarzut wystąpienia bezwzględnej przesłanki procesowej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu Okręgowego w Koszalinie (zarzut I), a nadto zarzuty rażącego naruszenia art. 167 § 1 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. (zarzut II) oraz art. 170

k.p.k. (zarzut III). W treści kasacji skarżący sformułował także wniosek o „wstrzymanie wykonania kary do czasu rozpoznania kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotowy wniosek obrońcy, który należało potraktować jako inicjatywę opartą o treść art. 532 § 1 k.p.k. w zakresie wstrzymania wykonania orzeczonej kary – nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Wprawdzie norma ta nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, niemniej jednak nie budzi wątpliwości, że winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami (zob. postanowienie SN z dnia 6 marca 2025 r., III KK 619/24 wraz z przywołanym tam orzecnictwem). Powyższe rozwiązanie stanowi bowiem odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności orzeczeń (*vide* art. 9 k.k.w.). W orzecnictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest przy tym pogląd, zgodnie z którym zastosowanie wskazanej instytucji wymaga kumulatywnego zmaterializowania się dwóch warunków. Pierwszym z nich jest wystąpienie oczywistej zasadności zarzutów podniesionych w nadzwyczajnym środku odwoławczym. Z kolei drugim będzie wykazanie przez wnioskodawcę, iż dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (zob. postanowienie SN z dnia 14 czerwca 2023 r., I KK 101/23 i przywołane tam judykaty). Zatem samo ryzyko odbycia kary przez skazanego przed rozpoznaniem kasacji, bez powiązania tej okoliczności z widoczną już „na pierwszy rzut oka” zasadnością zarzutów, nie stanowi dostatecznej podstawy do wstrzymania wykonania wyroku.

W przedmiotowej sprawie obrońca nie przedstawił motywacji, która uzasadniałaby złożony wniosek. Sama zaś wstępna analiza wniesionej kasacji nie wskazuje na zaistnienie tego rodzaju okoliczności. Podniesione przez obrońcę argumenty nie pozwalają na uznanie ewidentnej, niejako „*rzucającej się w oczy*” wadliwości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Koszalinie. Wprawdzie skarżący

wskazuje na zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej związanej z nienależytą obsadą sądu *ad quem*, niemniej jednak awizowane uchybienie nie skutkuje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego automatycznie zaistnieniem przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Również pozostałe zarzuty – dotyczące naruszenia przepisów regulujących postępowanie dowodowe (prowadzone zarówno z urzędu, jak też na wniosek strony) – a podnoszone w kontekście poczytalności skazanego w inkryminowanym czasie – nie są na tyle oczywiste, aby na tym etapie przesądzać o ich zasadności.

Jedynie na marginesie należy odnotować, że wniosek o wyłączenie sędziego referenta, jaki został złożony w niniejszej sprawie, dotyczy w istocie rozpoznania wniesionej kasacji, nie zaś kwestii incydentalnych, do których należy ocena zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia (por. postanowienie SN z dnia 16 lutego 2022 r., IV KK 460/19, postanowienie SN z dnia 7 maja 2025 r., V KK 84/25; postanowienie SN z dnia 7 maja 2025 r., IV KK 16/25). Zgodnie zaś z art. 42 § 3 zd. 3 k.p.k., w przypadku wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy, czynności procesowe dokonane z jego udziałem po złożeniu wniosku staną się bezskuteczne.

Z tych też względów Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]